ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Zdeňka Kühna, soudce Ondřeje Mrákoty a soudkyně Michaely Bejčkové v právní věci žalobce: **Y. B.**, zast. Mgr. Ing. Jakubem Backou, advokátem se sídlem Šlejnická 1547/13, Praha 6, proti žalované: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 5. 2017, čj. OAM-83/LE-LE05-LE05-PS-2017, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 25. 7. 2017, čj. 17 A 67/2017-43,

takto:

I. V řízení **se pokračuje.**

II. Kasační stížnost **se zamítá.**

III. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

IV. Ustanovenému zástupci žalobce Mgr. Ing. Jakubu Backovi, advokátu, **se přiznává** odměna a náhrada hotových výdajů v celkové výši 4 114 Kč, která bude proplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

[1] Žalobce je státním příslušníkem Ukrajiny. Žalovaná rozhodla podle § 46a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (zákon o azylu), o zajištění žalobce v zařízení pro zajištění cizinců. Podle § 46a odst. 5 zákona o azylu byla doba trvání zajištění stanovena do 26. 8. 2017. Žalobce se proti tomuto rozhodnutí bránil žalobou, kterou krajský soud zamítl.

[2] Žalobce (stěžovatel) podal proti rozsudku krajského soudu včasnou kasační stížnost z důvodů dle § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s. Stěžovatel má za to, že žalovaná a následně i krajský soud nesprávně vyhodnotily možnost užití zvláštních opatření.

[3] Žalovaná navrhuje kasační stížnost zamítnout.

[4] NSS řízení o kasační stížnosti přerušil, a to v návaznosti na předběžnou otázku vedenou Soudním dvorem jako věc C-704/17. Zde se totiž řeší, zda právo EU brání takové vnitrostátní právní úpravě, která znemožňuje NSS přezkoumat soudní rozhodnutí ve věcech zajištění cizince poté, co je cizinec ze zajištění propuštěn.

[5] Nálezem ze dne 27. 11. 2018, sp. zn. Pl. ÚS 41/17, Ústavní soud zrušil mj. § 46a odst. 9 zákona o azylu, ve znění zákona č. 222/2017 Sb., a to dnem vyhlášení tohoto nálezu ve Sbírce zákonů. Dne 21. 1. 2019 byl tento nález zveřejněn ve Sbírce zákonů (č. 16/2019 Sb.). Tím jednak odpadla překážka meritorního rozhodnutí o kasační stížnosti, jednak se stalo řízení před Soudním dvorem ve věci C-704/17 pro nynější věc bezvýznamné a soudu tudíž odpadla povinnost vyčkávat jeho rozhodnutí. Proto NSS výrokem I. rozhodl tak, že se v řízení pokračuje.

[6] Kasační stížnost není důvodná.

[7] Ze správního spisu vyplynulo, že stěžovatel byl dne 5. 5. 2017 zadržen policejní hlídkou v Centrálním Parku Praha 13. Zde stěžovatel konzumoval alkohol s jinou osobou a v momentě přiblížení policejní hlídky se dal na útěk a nereagoval na výzvy k zastavení. I po dostižení hlídkou kladl aktivní odpor a při výzvě k prokázání totožnosti se opět pokusil o útěk. Teprve po opětovném použití donucovacích prostředků a opakované výzvě uvedl údaje o své totožnosti. Následně bylo zjištěno, že stěžovatel pobývá na území ČR nelegálně bez oprávnění k pobytu. Rozhodnutím mu bylo uloženo správní vyhoštění, které nabylo právní moci dne 27. 1. 2015. Dalším rozhodnutím bylo stěžovateli uloženo správní vyhoštění na dobu 3 let, které nabylo právní moci dne 9. 7. 2015 a stěžovatel byl zajištěn v zařízení pro zajištění cizinců. Z tohoto důvodu byl stěžovatel zároveň zařazen do evidence nežádoucích osob. Stěžovatel opakovaně podal žádost o udělení mezinárodní ochrany. Na základě těchto skutečností byl stěžovatel napadeným rozhodnutím zajištěn v zařízení pro zajištění cizinců. Tento postup odůvodnila žalovaná tím, že z jednání žalobce je zřejmé, že se i nadále bude vyhýbat své povinnosti z území ČR vycestovat, že bude mařit výkon rozhodnutí o vyhoštění a že jeho žádost o mezinárodní ochranu je účelová, podaná pouze s cílem legalizovat si pobyt a vyhnout se vyhoštění.

[8] Stěžovatel byl napadeným rozhodnutím žalované zajištěn dle § 46a odst. 1 písm. e) zákona o azylu, podle kterého *Ministerstvo může v případě nutnosti rozhodnout o zajištění žadatele o udělení mezinárodní ochrany v přijímacím středisku nebo v zařízení pro zajištění cizinců, nelze-li účinně uplatnit zvláštní opatření, jestliže byla žádost o udělení mezinárodní ochrany podána v zařízení pro zajištění cizinců a existují oprávněné důvody se domnívat, že žádost o udělení mezinárodní ochrany byla podána pouze s cílem vyhnout se hrozícímu vyhoštění, vydání nebo předání podle evropského zatýkacího rozkazu k trestnímu stíhání nebo k výkonu trestu odnětí svobody do ciziny, nebo je pozdržet, ačkoliv mohl požádat o udělení mezinárodní ochrany dříve*.

pokračování

[9] NSS souhlasí se závěrem žalované o existenci oprávněné domněnky, že žádost o udělení mezinárodní ochrany byla podána účelově za cílem vyhnout se hrozícímu vyhoštění podle § 46a odst. 1 písm. e) zákona o azylu. NSS současně odmítá tvrzení stěžovatele, že žalovaná nesprávně vyhodnotila využití zvláštních opatření dle § 47 zákona o azylu. *„Volba mírnějších opatření než je zajištění cizince, mezi něž patří zvláštní opatření za účelem vycestování cizince, je vázána na předpoklad, že cizinec bude se státními orgány spolupracovat při realizaci tohoto opatření a že neexistuje důvodná obava, že se bude vyhýbat případnému výkonu správního vyhoštění“* (usnesení rozšířeného senátu ze dne 28. 2. 2017, čj. 5 Azs 20/2016-38, č. 3559/2017 Sb. NSS). Ze správního spisu vyplynulo, že stěžovatel soustavně nerespektuje právní řád ČR a rozhodnutí orgánů státní moci. Protiprávní jednání stěžovatele spočívá jednak v opakovaném pokusu o útěk před policejní hlídkou, jednak v neoprávněném pobývání na území ČR. Existuje tedy důvodná obava, že se stěžovatel s ohledem na svou pobytovou historii a soustavné protiprávní jednání bude i nadále vyhýbat výkonu správního vyhoštění.

[10] Je nadto třeba souhlasit s názorem žalované, že ve smyslu § 46a odst. 1 písm. e) zákona o azylu *existují oprávněné důvody se domnívat*, že stěžovatelovy žádosti o mezinárodní ochranu jsou účelové. To lze vidět již jen z okamžiku podání jednotlivých žádostí. Byly podány v prvém případě 3 dny, ve druhém případě dokonce následující den po zadržení, resp. rozhodnutí o správním vyhoštění. Jednání stěžovatele nelze považovat za náhodné vzhledem k tomu, že dle svých vlastních slov pobývá na území ČR již přes devět let a měl tedy dostatek příležitostí k podání žádosti o ochranu.

[11] Stěžovatel ve svém vyjádření ze dne 6. 5. 2017 tvrdil, že na Ukrajině má zázemí, do kterého se může vrátit a neexistuje překážka jeho odjezdu. V žádosti o udělení ochrany (podané pouhé 2 dny od uvedeného vyjádření) uvedl, že žádá o azyl kvůli hrozícímu nebezpečí. Obsahový nesoulad těchto dvou časově blízkých tvrzení stěžovatele značí zamýšlené vyhnutí se hrozícímu vyhoštění jakýmkoliv možným způsobem.

[12] S ohledem na výše uvedené NSS zamítl kasační stížnost jako nedůvodnou (§ 110 odst. 1 věta poslední s. ř. s.). O náhradě nákladů řízení rozhodl podle § 60 odst. 1 za použití § 120 s. ř. s. Stěžovatel nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť ve věci neměl úspěch; žalované náklady řízení nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly.

[13] Podle § 35 odst. 9 ve spojení s § 120 s. ř. s. advokátovi, který byl stěžovateli ustanoven krajským soudem, hradí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát. Advokát provedl ve věci jeden úkon právní služby, kterým je sepsání kasační stížnosti, tj. písemné podání soudu ve věci samé [§ 11 odst. 1 písm. c) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif)]. Za provedený úkon právní služby advokátovi náleží mimosmluvní odměna ve výši 3100 Kč [§ 9 odst. 4 písm. d) ve spojení s § 7 bodem 5 advokátního tarifu], která se zvyšuje o paušální náhradu hotových výdajů ve výši 300 Kč (§ 13 odst. 3 advokátního tarifu). Za úkony právní služby tedy advokátovi náleží 3 400 Kč a dále částka odpovídající

DPH ve výši 21 %, celkem tedy 4 114 Kč. Tuto částku NSS vyplatí do 60 dnů ode dne právní moci tohoto rozsudku.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 31. ledna 2019

Zdeněk Kühn
předseda senátu